

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2022. gada 3. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Kopienas dizainparaugi – Regula (EK) Nr. 6/2002 – 82. panta 5. punkts – Prasība, kas celta tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā pārkāpums noticis vai draudējis notikt – Prasības par pārkāpumu papildu prasījumi – Piemērojamās tiesības – 88. panta 2. punkts – 89. panta 1. punkta d) apakšpunkts – Regula (EK) Nr. 864/2007 – Ārpuslīgumiskām saistībām piemērojamie tiesību akti (“Roma II”) – 8. panta 2. punkts – Valsts, kurā izdarīts intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums

Lietā C-421/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) iesniedza ar 2020. gada 31. augusta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 8. septembrī, tiesvedībā

Acacia Srl

pret

Bayerische Motoren Werke AG,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši – Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda piektās palātas tiesneša pienākumus, ceturtās palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents), I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] un M. Ilesičs [*M. Ilesič*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre: M. Krauzenbeka [*M. Krausenböck*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 8. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Bayerische Motoren Werke AG* vārdā – *R. Hackbarth* un *F. Schmidt-Sauerhöfer, Rechtsanwälte*,
- Eiropas Komisijas vārdā – sākotnēji *T. Scharf, É. Gippini Fournier* un *M. Wilderspin*, vēlāk – *T. Scharf, É. Gippini Fournier* un *D. Triantafyllou*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2021. gada 28. oktobra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (“Roma II”) (OV 2007, L 199, 40. lpp.), 8. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Acacia Srl* un *Bayerische Motoren Werke AG* (turpmāk tekstā – “BMW”) par iespējamu BMW piederoša Kopienas dizainparauga pārkāpumu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 6/2002

- 3 Regulas Nr. 6/2002 19. panta “Kopienas dizainparauga piešķirtās tiesības” 1. punktā ir noteikts:
“Reģistrēts Kopienas dizainparaugs piešķir tā īpašniekam ekskluzīvas tiesības to izmantot un neļaut trešām personām to izmantot bez viņa piekrišanas. Minētā izmantošana attiecas, jo īpaši, uz tāda ražojuma, kurā dizainparaugs ir iekļauts vai kuram tas ir izmantots, izgatavošanu, piedāvāšanu, laišanu tirgū, importu, eksportu vai izmantošanu, vai šāda ražojuma glabāšanu šiem mērķiem.”
- 4 Šīs regulas 80. panta “Kopienas dizainparaugu tiesas” 1. punktā ir paredzēts:
“Dalībvalstis savās teritorijās nosaka iespējami ierobežotu skaitu valstu pirmās un otrās instances tiesu (Kopienas dizainparaugu tiesas), kas veic šajā regulā noteiktās funkcijas.”
- 5 Minētās regulas 81. pantā “Piekritība jautājumos par pārkāpumiem un spēkā esamību” ir paredzēts:
“Kopienas dizainparaugu tiesām ir ekskluzīva piekritība šādos gadījumos:
a) prasībām attiecībā uz Kopienas dizainparaugu tiesību pārkāpumiem un, ja tās atļauj valsts tiesību akti, prasībām attiecībā uz šādu pārkāpumu draudiem;
b) prasībām attiecībā uz paziņojumiem par Kopienas dizainparaugu tiesību nepārkāpšanu, ja tās atļauj valsts tiesību akti;
c) prasībām attiecībā uz neregistrēta Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pasludināšanu;
d) pretprasībām attiecībā uz Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pasludināšanu saistībā ar a) punktā minētajām prasībām.”

6 Šīs pašas regulas 82. pantā “Starptautiskā piekritība” ir paredzēts:

“1. Ievērojot šīs regulas noteikumus [..], tiesvedību attiecībā uz 81. pantā minētajām prasībām uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā ir atbildētāja dzīvesvieta vai reģistrācijas vieta, vai, ja tās nav nevienā dalībvalstī, tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tā uzņēmums.

2. Ja atbildētājam nav ne dzīvesvietas vai reģistrācijas vietas, ne uzņēmuma nevienā dalībvalstī, tiesvedību uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā ir prasītāja dzīvesvieta vai reģistrācijas vieta, vai, ja tās nav nevienā dalībvalstī, tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tā uzņēmums.

3. Ja ne atbildētāja, ne prasītāja dzīvesvieta vai reģistrācijas vieta un uzņēmums neatrodas kādā dalībvalstī, tiesvedību uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas [Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma b]iroja mītne.

[..]

5. Tiesvedību attiecībā uz 81. panta a) un d) apakšpunktā minētajām prasībām var uzsākt arī tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums ir noticis vai draudējis notikt.”

7 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 83. pantu “Piekritības apjoms pārkāpumu gadījumos”:

“1. Kopienas dizainparaugu tiesai, kuras piekritība pamatota ar 82. panta 1., 2., 3. vai 4. punktu, ir piekritība attiecībā uz pārkāpumiem, kas ir notikuši vai draudējuši notikt jebkurā dalībvalstī.

2. Kopienas dizainparaugu tiesai, kuras piekritība pamatota ar 82. panta 5. punktu, ir piekritība attiecībā uz pārkāpumiem, kas ir notikuši vai draudējuši notikt tajā dalībvalstī, kurā tiesa atrodas.”

8 Šīs regulas 88. pantā “Piemērojamie tiesību akti” ir noteikts:

“1. Kopienas dizainparaugu tiesas piemēro šīs regulas noteikumus.

2. Visos jautājumos, ko šī regula neaptver, Kopienas dizainparaugu tiesa piemēro valsts tiesību aktus, tostarp starptautiskās privāttiesības.

3. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, Kopienas dizainparaugu tiesa piemēro tos procesuālos noteikumus, kas attiecas uz tādām pašām prasībām saistībā ar valsts dizainparaugu tiesībām tajā dalībvalstī, kur šī tiesa atrodas.”

9 Minētās regulas 89. panta “Sankcijas prasībās attiecībā uz pārkāpumiem” 1. punktā ir paredzēts:

“Ja prasībā attiecībā uz pārkāpumu vai pārkāpuma draudiem Kopienas dizainparauga tiesa konstatē, ka atbildētājs ir pārkāpis vai draudējis pārkāpt Kopienas dizainparauga tiesības, tā izdod šādus rīkojumus, ja vien nepastāv īpaši iemesli, lai to nedarītu:

a) rīkojumu, ar kuru aizliedz atbildētājam turpināt darbības, ar ko ir pārkāptas Kopienas dizainparauga tiesības vai ir iespējams tās pārkāpt;

b) rīkojumu konfiscēt pārkāpuma produktus;

- c) rīkojumu konfiscēt materiālus un darbarīkus, kas galvenokārt izmantoti pārkāpuma produktu ražošanai, ja to īpašnieks ir zinājis šīs izmantošanas sekas vai tās konkrētajos apstākļos ir acīmredzamas;
- d) citus rīkojumus, ar kuriem uzliek citas apstākļiem atbilstīgas sankcijas, ko paredz tiesību akti un starptautiskās privāttiesības tajā dalībvalstī, kurā ir notikuši pārkāpumi vai bijuši pārkāpumu draudi.”

10 Šīs pašas regulas 110. panta “Pārejas noteikums” 1. punktā ir noteikts:

“Kamēr nav stājušies spēkā šīs regulas grozījumi, kurus par šo jautājumu izstrādā [Eiropas] Komisija, kā Kopienas dizainparaugu neaizsargā tādu dizainparaugu, kas ir sastāvdaļa kompleksā ražojumā un kuru izmanto 19. panta 1. punkta nozīmē ar nolūku labot šo komplekso ražojumu, lai atjaunotu tā sākotnējo izskatu.”

Regula Nr. 864/2007

11 Atbilstoši Regulas Nr. 864/2007 14., 16., 17., 19. un 26. apsvērumam:

“(14) Prasība pēc juridiskās noteiktības [tiesiskās drošības] un nepieciešamība nodrošināt taisnīgumu individuālos gadījumos ir būtiski elementi tieslietu jomā. Šī regula paredz piesaistes faktoros, kas ir visatbilstīgākie šo mērķu sasniegšanai. [..]

[..]

(16) Vienotiem noteikumiem būtu jāveicina tiesas nolēmumu paredzamība un jānodrošina saprātīgs līdzsvars starp tās personas interesēm, ko uzskata par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums. Saistība ar valsti, kur radies tiešais kaitējums (*lex loci damni*), rada taisnīgu līdzsvaru starp tās personas interesēm, ko uzskata par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums, kā arī atspoguļo mūsdienu pieeju civiltiesiskai atbildībai un to, kā attīstās atbildības neatkarīgi no vainas sistēmas.

(17) Piemērojamie tiesību akti būtu jānosaka, pamatojoties uz to, kur radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī vai valstīs varētu rasties netiešas sekas. [..]

[..]

(19) Būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz īpašām neatļautām darbībām, kad vispārējais noteikums neļauj panākt samērīgu līdzsvaru starp skartajām interesēm.

[..]

(26) Attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem būtu jā saglabā vispārēji atzītais *lex loci protectionis* princips. Šajā regulā termins “intelektuālā īpašuma tiesības” būtu jāinterpretē tā, ka tas nozīmē, piemēram, autortiesības, blakustiesības, *sui generis* tiesības uz datubāzu aizsardzību un rūpnieciskā īpašuma tiesības.”

12 Šīs regulas 4. panta “Vispārējs noteikums” 1. punktā ir paredzēts:

“Ja vien šajā regulā nav paredzēts kas cits, tiesību akti, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no neatļautas darbības, ir tās valsts tiesību akti, kurā radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, un neatkarīgi no tā, kurā valstī vai kurās valstīs radušās netiešas minētā notikuma sekas.”

13 Minētās regulas 8. pantā “Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi” ir noteikts:

“1. Tiesību akti, ko piemēro tādām ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, ir tās valsts tiesību akti, kurā tiek prasīta aizsardzība.

2. Tiesību akti, ko piemēro vienoto Kopienas intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums – attiecībā uz visiem jautājumiem, ko nereglamentē attiecīgajos Kopienas instrumentos.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

14 *Acacia* ir saskaņā ar Itālijas tiesībām dibināta sabiedrība, kas Itālijā ražo automobiļa riteņu diskus un izplata tos vairākās dalībvalstīs.

15 Uzskatot, ka tas, ka *Acacia* izplata noteiktus diskus Vācijā, ir tai piederoša reģistrēta Kopienas dizainparauga pārkāpums, *BMW* cēla prasību par pārkāpumu Vācijas Federatīvās Republikas noteiktajā Kopienas dizainparaugu tiesā. Šī tiesa atzina, ka tai ir jurisdikcija saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu. Kā atbildētāja *Acacia* norādīja, ka uz attiecīgajiem riteņu diskiem attiecas šīs regulas 110. pants un ka līdz ar to pārkāpuma nav.

16 Minētā tiesa nosprieda, ka *Acacia* ir izdarījusi *BMW* apgalvotās pārkāpuma darbības, uzlika pienākumu izbeigt pārkāpumu un, atsaucoties uz Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punktu, piemēroja Vācijas tiesības tā sauktajiem *BMW* “papildu” prasījumiem par zaudējumu atlīdzību, informācijas sniegšanu, dokumentu iesniegšanu, pārskatu sniegšanu un viltotu preču nodošanu to iznīcināšanai. Pamatojoties uz šajās valsts tiesībās ietvertajām normām, šie prasījumi būtībā tika apmierināti.

17 *Acacia* iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā. Tā apstrīd pārkāpuma esamību un turklāt uzskata, ka *BMW* papildu prasījumiem piemērojamie tiesību akti ir Itālijas tiesību akti.

18 Iesniedzējtiesa konstatē, ka Vācijas Federatīvās Republikas norādīto Kopienas dizainparaugu tiesu jurisdikcija šajā gadījumā izriet no Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punkta un ka *Acacia* ir veikusi *BMW* apgalvotās pārkāpuma darbības.

19 Tai savukārt ir šaubas par to, kādas valsts tiesības ir piemērojamas *BMW* papildu prasījumiem. Tā norāda, ka lietas iznākums zināmā mērā būs atkarīgs no šī jautājuma, jo Vācijas tiesību normas par dokumentu iesniegšanu un atskaišu sniegšanu atšķiras no Itālijas tiesību normām.

- 20 Šī tiesa uzskata, ka no Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta, kā to ir interpretējusi Tiesa 2017. gada 27. septembra spriedumā *Nintendo* (C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724), varētu izrietēt, ka šajā gadījumā ir piemērojamas Itālijas tiesības. Šajā ziņā tā konstatē, ka notikuma, kas radījis kaitējumu, vieta ir Itālijā, jo strīdīgās preces Vācijā ir piegādātas no šīs citas dalībvalsts.
- 21 Šādā situācijā pamatlietā aplūkotās viltotās preces tika pārdotas Vācijā, un šajā nolūkā tās tika reklamētas tiešsaistē un bija adresētas patērētājiem šīs dalībvalsts teritorijā.
- 22 Šādos apstākļos *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai valsts tiesa, kas izskata pārkāpumu, kuras starptautisko jurisdikciju nosaka pārkāpuma izdarīšanas vieta saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu, izskatot papildu prasījumus saistībā ar Kopienas dizainparaugu pārkāpumiem tās dalībvalsts teritorijā, var piemērot tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras teritorijā atrodas tiesa, kas izskata pārkāpumu (*lex fori*)?”
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša: vai, lai noteiktu papildu prasījumiem piemērojamos tiesību aktus saskaņā ar [Regulas Nr. 864/2007] 8. panta 2. punktu, “sākotnējā pārkāpuma izdarīšanas vieta” Tiesas 2017. gada 27. septembra sprieduma lietās *Nintendo* (C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724) izpratnē var atrasties arī dalībvalstī, kurā atrodas patērētāji, uz kuriem ir vērsta tīmeklī izvietotā reklāma, un kurā tiek laisti tirgū priekšmeti, ar kuriem tiek pārkāptas dizainparauga tiesības Regulas Nr. 6/2002 19. panta izpratnē, ciktāl apstrīdēta tiek tikai piedāvāšana un laišana tirgū šajā valstī, un turklāt arī tad, ja piedāvāšanas un laišanas tirgū pamatā esošie piedāvājumi tīmeklī ir formulēti citā dalībvalstī?”

Par lūgumu atsākt tiesvedības mutvārdu daļu

- 23 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 19. novembrī, *BMW* iesniedza apsvērumus par ģenerālvokāta secinājumiem. Atbildot uz kancelejas jautājumu par šo apsvērumu apjomu, *BMW* paskaidroja, ka tie attiecas uz tiesvedības mutvārdu daļas atsākšanu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 83. pantu.
- 24 Atbilstoši šai reglamenta tiesību normai Tiesa, uzklusījusi ģenerālvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atsākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta, vai ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz Tiesas nolēmumu, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apsprieduši.
- 25 Šajā gadījumā *BMW* apgalvo, pirmkārt, ka ģenerālvokāts nav pietiekami ņēmis vērā dažus Tiesai iesniegtajos rakstveida un mutvārdu apsvērumos izklāstītos faktiskos apstākļus un, otrkārt, ka tā secinājumos ir kļūdaini analizēts konkrētais gadījums, kurā Kopienas dizainparauga īpašnieks vēlētos atsaukties uz savām tiesībām pagaidu noregulējuma tiesvedībā.
- 26 Šajā ziņā ģenerālvokāts esot pievērsis pārmērīgu uzmanību Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punktam. *BMW* šajā ziņā vēlas atbildēt uz ģenerālvokāta viedokli, kuru tā uzskata par kļūdainu.

- 27 Tomēr ir jāatgādina, ka ģenerālvokāta secinājumu saturs pats par sevi nevar būt šāds jauns fakts, kas attaisnotu tiesvedības mutvārdu daļas atsākšanu, jo pretējā gadījumā lietas dalībnieki, atsaucoties uz šādu faktu, varētu atbildēt uz minētajiem secinājumiem. Taču lietas dalībnieki nevar apspriest ģenerālvokāta secinājumus. Tādējādi Tiesai ir bijusi iespēja uzsvērt, ka saskaņā ar LESD 252. pantu ģenerālvokāta uzdevums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē sniegt pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta piedalīšanās, lai palīdzētu tai pildīt savu uzdevumu, proti, nodrošināt tiesību ievērošanu Līgumu interpretēšanā un piemērošanā. Saskaņā ar šo statūtu 20. panta ceturto daļu un Reglamenta 82. panta 2. punktu pēc tam, kad ģenerālvokāts ir sniedzis secinājumus, tiesvedības mutvārdu daļa ir pabeigta. Tā kā lietas dalībnieki nevar tos apspriest, ar secinājumiem sākas Tiesas apspriedes posms (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Šajā gadījumā Tiesa, uzklusījusi ģenerālvokātu, konstatē, ka *BMW* izvirzītie elementi neatklāj nevienu jaunu faktu, kam varētu būt izšķiroša ietekme uz nolēmumu, kas tai jāpieņem šajā lietā, un ka lietu nedrīkst izskatīt, pamatojoties uz argumentu, kas nav apspriests starp lietas dalībniekiem vai ieinteresētajām personām. Visbeidzot, Tiesa, kuras rīcībā pēc tiesvedības rakstveida un mutvārdu daļas ir visa vajadzīgā informācija, ir pietiekami informēta, lai pieņemtu nolēmumu. Tātad nav jāizdod rīkojums par tiesvedības mutvārdu daļas atsākšanu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 29 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātās sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūrā tai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai izlemt tās izskatīšanā esošo lietu. No šādas perspektīvas raugoties, Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *The Department for Communities in Northern Ireland*, C-709/20, EU:C:2021:602, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz piemērojamo tiesību noteikšanu tādas prasības par pārkāpumu gadījumā, kas celta saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu, uz šīs prasības papildu prasījumiem, ar kuriem prasītājs, ārpus šajā regulā paredzēto Kopienas dizainparauga tiesiskā regulējuma materiālo tiesību normu piemērošanas jomas, lūdz, lai pārkāpējam tiktu piespriests samaksāt zaudējumu atlīdzību, sniegt informāciju, dokumentus un pārskatus un nodot viltotās preces iznīcināšanai.
- 31 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, uz prasībām par zaudējumu atlīdzību, kas radušies Kopienas dizainparauga pārkāpēja darbību rezultātā, un par informācijas par šīm darbībām iegūšanu, lai noteiktu šos zaudējumus, attiecas Regulas Nr. 6/2002 88. panta 2. punktā paredzētā tiesību norma. Saskaņā ar šo tiesību normu Kopienas dizainparaugu tiesa, kurā ir iesniegti šādi lūgumi par jautājumiem, kas neietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, piemēro savas valsts tiesības, tostarp starptautiskās privāttiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *H. Gautzsch Großhandel*, C-479/12, EU:C:2014:75, 53. un 54. punkts).
- 32 Savukārt uz prasību par viltoto produktu iznīcināšanu attiecas minētās regulas 89. panta 1. punkta d) apakšpunktā ietvertais noteikums, kurā attiecībā uz sankcijām, kas šajā regulā nav precizētas, ir paredzēts piemērot "tiesību akt[us] un starptautiskās privāttiesības tajā dalībvalstī, kurā ir notikuši pārkāpumi vai bijuši pārkāpumu draudi". Proti, šo produktu iznīcināšana ir viena no "cit[ām] [..]

- sankcij[ām]”, kas var tikt “uzliktas atbilstīgi apstākļiem” šīs tiesību normas izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *H. Gautzsch Großhandel*, C-479/12, EU:C:2014:75, 52. punkts).
- 33 Iesniedzējtiesas jautājums ir par to, kā interpretēt Regulas Nr. 6/2002 88. panta 2. punktu un 89. panta 1. punkta d) apakšpunktu, lai noskaidrotu šo tiesību normu piemērojamību gadījumā, ja prasība par pārkāpumu attiecas uz darbībām, kas notikušas vai draudējušas notikt tikai vienas dalībvalsts teritorijā.
- 34 Līdz ar to ar jautājumiem, kas ir jāizskata kopā, šī tiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 6/2002 88. panta 2. punkts un 89. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas dizainparaugu tiesām, kas izskata prasību par pārkāpumu saskaņā ar šīs regulas 82. panta 5. punktu, saistībā ar pārkāpumiem, kas ir izdarīti vai draud tikt izdarīti tikai vienas dalībvalsts teritorijā, ir jāizskata šīs prasības papildu prasījumi, kuros tiek prasīts atlīdzināt zaudējumus, iesniegt informāciju, dokumentus un pārskatus, kā arī nodot viltotās preces iznīcināšanai, pamatojoties uz tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas šīs tiesas.
- 35 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 83. panta 2. punktu Kopienas dizainparaugu tiesai, kurā ir celta prasība saskaņā ar šīs regulas 82. panta 5. punktu, ir jurisdikcija lemt vienīgi par tiem pārkāpumiem, kas ir notikuši vai draudējuši notikt tajā dalībvalstī, kurā tiesa atrodas.
- 36 Šajā 82. panta 5. punktā tādējādi ir paredzēta alternatīva tiesas jurisdikcija, kuras mērķis ir ļaut Kopienas dizainparauga īpašniekam celt vienu vai vairākas mērķtiecīgas prasības, kas katra attiecas konkrēti uz pārkāpumiem, kas notikuši vai draud notikt tikai vienas dalībvalsts teritorijā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 5. septembris, *AMS Neve u.c.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 42. un 63. punkts).
- 37 Šajā gadījumā Vācijā celtā prasība par pārkāpumu attiecas uz noteiktu *Acacia* preču izplatīšanu šajā dalībvalstī. Kā izriet no Tiesai iesniegtās informācijas, šim uzņēmumam pārvestie pārkāpuma fakti ir, pirmkārt, šo preču piedāvāšana pārdošanai, izmantojot patērētājiem Vācijā adresētu tiešsaistes reklāmu, un, otrkārt, minēto preču laišana tirgū Vācijā.
- 38 Uz šādām darbībām var attiekties prasība par pārkāpumu, kas saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu attiecas tikai uz vienas dalībvalsts teritoriju. Fakts, ka atbildētājs ir pieņēmis lēmumus un veicis pasākumus saistībā ar šīm darbībām citā dalībvalstī, neliedz celt šādu prasību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 5. septembris, *AMS Neve u.c.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 65. punkts).
- 39 Tā kā šajā gadījumā Kopienas dizainparaugu tiesa, kurā celta prasība, lemj tikai par tām darbībām, kuras atbildētājs ir veicis vai draud veikt tās dalībvalsts teritorijā, kurā atrodas šī tiesa, saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 89. panta 1. punkta d) apakšpunktu, kura piemērojamība attiecībā uz pieteikumiem par viltotu preču iznīcināšanu tika atgādināta šā sprieduma 32. punktā, šīs dalībvalsts tiesību akti ir piemērojami, lai izskatītu šāda pieteikuma pamatotību.
- 40 Turklāt saskaņā ar šīs regulas 88. panta 2. punktu minētās tiesas dalībvalsts tiesības ir piemērojamas arī prasībām par zaudējumu atlīdzību un informācijas, dokumentu un pārskatu iesniegšanu. Šādi prasījumi nav vērsti uz “sankciju” noteikšanu minētās regulas 89. panta izpratnē, bet gan, kā atgādināts šī sprieduma 31. punktā, attiecas uz “jautājumiem”, kas neietilpst šīs pašas regulas piemērošanas jomā šī 88. panta 2. punkta izpratnē.

- 41 Regulas Nr. 6/2002 88. panta 2. punktā un 89. panta 1. punkta d) apakšpunktā ir precizēts, ka, ciktāl attiecīgajās dalībvalsts tiesībās ir ietvertas starptautisko privāttiesību normas, tās ir piemērojamo tiesību neatņemama sastāvdaļa šo pantu izpratnē.
- 42 Šie starptautisko privāttiesību noteikumi ietver tos, kas izklāstīti Regulā Nr. 864/2007, it īpaši tās 8. panta 2. punktā. Tādējādi šā sprieduma 33. punktā minētās tiesību normas ir jāinterpretē, lasot tās kopšakarā ar šo 8. panta 2. punktu.
- 43 Saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu, tiesību akti, ko piemēro vienoto Savienības intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir “tās valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums” – attiecībā uz visiem jautājumiem, ko nereglamentē attiecīgajos Savienības instrumentos.
- 44 Šī tiesību norma gadījumā, kad pārkāpums vai pārkāpuma draudi, kuri var tikt pārbaudīti, atrodas tikai vienas dalībvalsts teritorijā, nevar tikt izprasta tādējādi, ka tā attiecas uz citas dalībvalsts vai trešās valsts tiesību aktu piemērojamību. Tā kā saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punktu piemērojamie tiesību akti ir tie, kas ir spēkā šāda pārkāpuma izdarīšanas vietā, prasības par pārkāpumu gadījumā, kas ir celta saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu un kas tādējādi attiecas uz pārkāpumiem, kas notikuši vai draudējuši notikt tikai vienas dalībvalsts teritorijā, šie tiesību akti atbilst šīs dalībvalsts tiesību aktiem.
- 45 Lai gan nevar izslēgt, ka attiecīgais Kópienas dizainparaugs ir pārkāpts arī citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, šādi iespējamie pārkāpumi nav tādas tiesvedības priekšmets, kura ierosināta saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu. Tiesiskās drošības un paredzamības mērķi, kas ir uzsvērti Regulas Nr. 864/2007 14. un 16. apsvērumā, netiktu ievēroti, ja vārdkopa “valsts, kurā ir izdarīts pārkāpums” attiecībā uz minēto Kópienas dizainparaugu tiktu interpretēta kā tāda, kas apzīmē valsti, kurā ir notikuši pārkāpumi, kas nav attiecīgās tiesvedības priekšmets.
- 46 Vārdkopas “valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums [saistībā ar attiecīgajām tiesībām]” Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta izpratnē interpretēšana tādējādi, ka ar to ir jāsaprot tās valsts tiesību akti, kurā vienīgajā prasītājs savas saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu celtās prasības par pārkāpumu pamatojumam atsaucas uz attiecīgo Kópienas dizainparaugu, turklāt ļauj saglabāt *lex loci protectionis* principu, kas, kā izriet no Regulas Nr. 864/2007 26. apsvēruma, ir īpaši svarīgs intelektuālā īpašuma jomā.
- 47 Šajā ziņā ir svarīgi nošķirt pamatlietā aplūkoto gadījumu no 2017. gada 27. septembra spriedumā *Nintendo* (C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724) izvērtētā gadījuma, kuram, kā Tiesa būtībā ir norādījusi minētā sprieduma 103. punktā, bija raksturīgs tas, ka viens un tas pats atbildētājs vienas un tās pašas tiesvedības ietvaros tiek vainots pārkāpuma darbībās, kas veiktas dažādās dalībvalstīs.
- 48 Minētajā spriedumā Tiesas sniegtā interpretācija, saskaņā ar kuru šādos apstākļos vārdkopa “valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums [saistībā ar attiecīgajām tiesībām]” Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkta izpratnē nozīmē tās valsts tiesību aktus, kurā ir veikta sākotnējā pārkāpuma darbība (spriedums, 2017. gada 27. septembris, *Nintendo*, C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724, 111. punkts), nodrošina viena tiesību akta piemērojamību visiem prasībai par pārkāpumu papildu prasījumiem, kas iesniegti saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 1., 2., 3. vai 4. punktu, kas saskaņā ar minētās regulas 83. panta 1. punktu ļauj tiesai, kurā celta prasība, lemt par jebkuras dalībvalsts teritorijā izdarītām darbībām.

- 49 Šī interpretācija nevar tikt attiecināta uz gadījumu, kad Kopienas dizainparauga īpašnieks ceļ nevis prasību saskaņā ar 82. panta 1., 2., 3. vai 4. punktu, bet gan izvēlas celt vienu vai vairākas mērķtiecīgas prasības, kas attiecas uz katru no pārkāpjošām darbībām, kuras ir notikušas vai draudējušas notikt tikai vienas dalībvalsts teritorijā saskaņā ar minētā panta 5. punktu. Pēdējā minētajā gadījumā no tiesas, kas izskata lietu, nevar tikt prasīts, lai tā pārbaudītu, vai citas dalībvalsts teritorijā, nevis tajā, uz kuru attiecas prasība, pastāv sākotnēji izdarīta pārkāpuma darbība un lai tā balstītos uz šo darbību šīs citas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanai, lai gan attiecīgais strīds neattiecas ne uz minēto darbību, ne uz minētās dalībvalsts teritoriju.
- 50 Vēl ir jāpiebilst, ka Kopienas dizainparauga īpašnieks saistībā ar vienām un tām pašām pārkāpuma darbībām nevar kumulēt prasības, kas pamatotas ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu un citiem šī panta punktiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 5. septembris, *AMS Neve u.c.*, C-172/18, EU:C:2019:674, 40. un 41. punkts). Līdz ar to nepastāv risks, ka rastos situācija, kurā prasībai par pārkāpumu tādi papildu prasījumi, kuriem ir viens un tas pats priekšmets, tiktu izskatīti vairākās tiesvedībās, pamatojoties uz dažādiem tiesību aktiem.
- 51 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas Nr. 6/2002 88. panta 2. punkts un 89. panta 1. punkta d) apakšpunkts, kā arī Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas dizainparaugu tiesām, kas izskata prasību par pārkāpumu saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu saistībā ar pārkāpumiem, kas ir izdarīti vai draud tikt izdarīti tikai vienas dalībvalsts teritorijā, ir jāizskata šīs prasības papildu prasījumi, kuros tiek prasīts atlīdzināt zaudējumus, iesniegt informāciju, dokumentus un pārskatus, kā arī nodot viltotās preces iznīcināšanai, pamatojoties uz tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā notika vai draudēja notikt darbības, ar kurām, iespējams, ir pārkāpts norādītais Kopienas dizainparaugs, kas saskaņā ar 82. panta 5. punktu celtās prasības apstākļos sakrīt ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas šīs tiesas.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 52 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem 88. panta 2. punkts un 89. panta 1. punkta d) apakšpunkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II"), 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas dizainparaugu tiesām, kas izskata prasību par pārkāpumu saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu saistībā ar pārkāpumiem, kas ir izdarīti vai draud tikt izdarīti tikai vienas dalībvalsts teritorijā, ir jāizskata šīs prasības papildu prasījumi, kuros tiek prasīts atlīdzināt zaudējumus, iesniegt informāciju, dokumentus un pārskatus, kā arī nodot viltotās preces iznīcināšanai, pamatojoties uz tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā notika vai draudēja notikt darbības, ar kurām, iespējams, ir pārkāpts norādītais Kopienas dizainparaugs, kas saskaņā ar 82. panta 5. punktu celtās prasības apstākļos sakrīt ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas šīs tiesas.

[Paraksti]